

॥२९॥ रुच्याः गुरुभार्यायाः ॥३०॥ लक्षणं स्त्रीपुंसयोरसाधारणं चिह्नं विधायणदीकृत्य पिधायतिपोठपिसण्वार्थः ॥३१॥ ३२॥ ३३॥ इति भनुशासनपदैरिने लंकंठेयिभारतभाबदीपे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥३४॥

सप्रदध्यौ तथा राजन्भ्रातृवन्निर्वाहितः ॥ दह्यमाने नमनसा श्रापंश्चुत्वा तथा विधे ॥ २९ ॥ तस्य चिंतयत स्तातव त्व्यो दिननिशाययुः ॥ इदमासीन्मनसि चरुब्ध्या
रक्षणाकारितं ॥ ३० ॥ लक्षणं लक्षणो नैव वदनेन च ॥ विधाय नमया चोक्तं सत्यमेतद्गुरोस्तथा ॥ ३१ ॥ एतदात्मनिकोरव्यदुष्कृतं विपुलस्तदा ॥ असमन्य
तमहाभाग तथा तच्च न संशयः ॥ ३२ ॥ सर्वेषां नगरीमेत्यपुष्पाणि गुरवे देहो ॥ पूजयामास च गुरुं विधिवत्स गुरुप्रियः ॥ ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते अनु
शासनपर्वणि आनुशासनाध्यायः ॥ ४२ ॥ भीष्म उवाच तमागतमभिप्रेक्ष्य शिष्यं वाक्यमथा
ब्रवीत् ॥ देवशर्मा महातेजाय तच्छृणु जनार्धप ॥ किं ते विपुलदृष्टवै तस्मिन् शिष्यमहावने ॥ ते त्वं जानंति विपुल आत्मा च
रुचिरेव च ॥ २१ ॥ विपुल उवाच ब्रह्मर्षे मिथुने किं तत्केचने पुरुषा विभो ॥ ये मां जानंति तत्त्वेन यन्मां त्वं परिदृच्छसि ॥ ३ ॥ देवशर्मा वान्
यद्वेतन्मिथुनं ब्रह्म न होरात्रं हि विद्वितत् ॥ चक्रवत्परिवर्तेत तेने जानाति दुष्कृतं ॥ ४ ॥ ये च ते पुरुषा विप्र अक्षेर्दिव्येति दृष्टवत् ॥ ऋतं स्तानभिजानी
द्वि ते ते जानंति दुष्कृतं ॥ ५ ॥ नमो कश्चिद्विजानीत इति कृत्वा न विश्वसेत् ॥ नरो रहसि पापात्मा पापकर्म वै हि ज ॥ ६ ॥ कुर्वोणां हि नरं कर्म पापं रहसि
सर्वदा ॥ पश्यति ऋतवश्चापि तथा दिननिशोष्युत ॥ ७ ॥ तथैव हि भवेयुस्ते लोकाः पापकृतो यथा ॥ कृत्वा नाचक्षतः कर्ममम तच्च यथा कृतं ॥ ८ ॥ ते त्वोह
र्षस्मि ते ह स्वागुरोः कर्मो निवेदकं ॥ स्मारयंतस्तथा प्राहुस्ते यथा श्रुतवान् भवान् ॥ ९ ॥ अहोरात्रं विजानाति ऋतवश्चापि नित्यशः ॥ पुरुर्ये पापकर्मभ्यु
भंवाश्च भक्तिर्मिणः ॥ १० ॥ तत्त्वयाममयत्कर्मव्यभिचार इत्यात्मकं ॥ नाख्यातमिति जानंतस्ते त्वामाहुस्तथा द्विज ॥ ११ ॥ ते नैव हि भवेयुस्ते लोकाः पाप
कृतो यथा ॥ कृत्वा नाचक्षतः कर्ममम यच्च त्वया कृतं ॥ त्वया शक्या च दुर्घेत्यारक्षितुं प्रमदा द्विज ॥ न च त्वंकृतवान् किंचिदतः प्रीतोस्मि ते न ते ॥ १३ ॥

कुतोयथा लोकास्तथा न भविष्यतीत्याह तथैवेति ॥७॥८॥ हर्षस्मितहर्षणागर्भितं ॥९॥१०॥११॥ उपसंहारमुखेनाह तेनेति तेनैव अनार्यानेनैव ॥१२॥ अत्राभ्येतिच्छेदः ॥१३॥